

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Loppen og Professoren

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 118. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeventyr05val-shoot-idm139748572326656/facsimile.pdf> (tilgået 18. maj 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

saa hele Jorden bæver, og alle Himlens lekkreste Fugle falde stegte ned! Det er der Knald ved!»

»Kom med Kanonen!» sagde Prindsesse-Faderen.

Men i hele Landet var der ingen Kanon, uden den Loppen havde bragt, og den var for lille.

»Jeg støber en større!» sagde Professoren. »Giv mig bare Midlerne! Jeg maa have fint Silketøj, Naal og Traad, Toug og Snøre, samt Mavedraaber for Luftballoner, de blæse op, lette og løfte; de give Knaldet i Kanon-Maven.»

Alt hvad han forlangte fik han.

Hele Landet kom sammen for at see den store Kanon. Professoren kaldte ikke, før han havde Ballonen heel færdig til at fylde og gaae op.

Loppen sad paa Prindsessens Haand og saae til. Ballonen blev fyldt, den bovnede og kunde neppe holdes, saa vild var den.

»Jeg maa have den tilveirs, at den kan blive afkølet!» sagde Professoren og satte sig i Kurven, der hang under den. »Ene kan jeg ikke magte at styre den. Jeg maa have en kyndig Kammerat med, for at hjælpe mig. Her er Ingen der kan det uden Loppen!»

»Jeg tillader det nødig!» sagde Prindsessen, men rakte dog Loppen til Professoren, som satte den paa sin Haand.

»Slip Snorer og Toug!» sagde han. »Nu gaaer Ballonen!»

De troede han sagde: »Kanon!»

Op saa gik Ballonen høiere og høiere, op over Skyerne, bort fra de Vildes Land.

Den lille Prindsesse, hendes Fader og Moder, hele Folket med stod og ventede. De vente endnu, og troer Du det ikke, saa reis til de Vildes Land, der taler hvert Barn om Loppen og Professoren, troer at de komme igjen, naar Kanonen er kølet af, men de komme ikke, de ere hjemme hos os, de ere i deres Fædreland, kjøre paa Jernbane, første Plads, ikke fjerde; de have god Fortjeneste, stor Ballon. Ingen spørger, hvorledes de have faaet Ballonen eller hvorfra de have den, de ere holdne Folk, hædrede Folk, *Loppen og Professoren*.

18 a] den og r. t. og a, og b0. 34 hædrede] altså hædrede (altsaa i kile) a, hædrede b0.